



Arnfinn á Birtuni
*Valevni Miðflokksins til
Tórshavnar Býráð*

Meðan vit bíða

Kommunuvalið 2012 er fyri framman. Og ikki tykkum, ið velja skulu, at siga, so verða miðlar av øllum slagi oystir undir við gyltum lyftum; lyftum, sum aloftast eru eins og sápubløðrur, ið bresta, so skjótt valstøðini hava latið aftur, eins og høvdu tær ongantíð verið.

Nú kundi eg sjálvandi sum øll onnur valevni roynt at borðreitt við eini vakrari og væl-smakkandi matskrá við trimum ella fleiri rættum av valfleski, fyri líkasum at komið út í øll horn. Men satt at siga, so havi eg hvørki skil ella áhuga fyri at framleiða vallyftir úr luftini. Hinvegin eru tað nøkur viðurskifti, ið eg veruliga brenni fyri.

Eitt, sum hevur mín áhuga, er, hví politikarar ikki halda øll tey lyfti, ið teir val eftir val sleingja út í luftina. Hvussu ber tað til, at tað bert er ein mánað, fjórða hvørt ár, at tað hevur týdning at betra korini hjá teimum ungu, eldru, evnaveiku, sálarsjúku, pensióneraðu, lesandi osfr.?

Eg haldi, at tað er nokk av valfleski, men alt ov fá, sum steikja tað. Eitt, ið eg vil nýta ein stóran part av míni tíð til, um eg gerist limur í Tórshavnar Býráði, verður at minna fólka-vald á tey lyfti, tey hava givið borgarunum; lyfti, sum enn ikki eru hildin; lyfti, ið tey snøgt sagt ikki so frægt sum hava roynt at hildið. Í mínum hugaheimi kemur tað undir valsvik at lúgva seg til atkvøður og ikki at halda tað, ein lovar! Okkara millum manna so vælumtókti borgarstjóri; hvat ið vallyftum viðvíkur?... her vil eg her geva eitt dømi: Tey heimleysu í Tórshavn, teir sokallaðu "bumsarnir", sum sita niðri í Steinatúni og drekka tað, ið tey skulu

hava, er eitt tilíkt mál. Tað er ikki ein pensjón, sum møtir okkara ung-dómi á veg heim úr skúla, ella okkara verka-fólki á veg heim frá arbeiði. Hetta er heldur ikki lætt fyri misbrúk-aran, sum situr niðri í Steinatúni. Tað er niður-gerandi fyri allar part-ar. Og ábyrgdina eigur borgarstjórin. Trupul-leikin hevði ikki verið, um hann á sinni helt lyftið, hann gav, tá hann valdi at skúrin, sum stóð niðri á Skálatrøð skuldi niðurtakast og at ein onnur loysn skuldi finnast sum skjótast. Hvat bleiv av lyftinum? Hvar er loysnin? Tað, sum skelkar meg, er, at tað eru teir flokkarnir í Tórshavnar býráð, sum skulu eitast at hava sosial viðri sum hjartamál, ið sita við valdinum og lata standa til. Nógv av hesum ólukkuligu fólki eru fólk, sum eg eri stoltur av at kalla vinir og gevur tað ringan smakk í munnin, soleiðis sum myndugleikarnir lata standa til og gloyma givin lyfti!

So, meðan vit bíða eftir valinum, kunnu vit so passandi minnst á gomul lyfti, sum ikki vórðu hildi, lyftir, ið nokk aftur fara at siggja dagsins ljós nú tað stundar til val.

Miðflokkinn kann so eingin lasta fyri líkasælu í Tórshavnar Býðráði!



Brandur í Dali
*valevni hjá Tjóðveldi til
býráðsval í Tórshavn.*

Brúgv, høll og Klubb 160

Tórshavnar Kommuna anno 2012 fevnir víða. Norður um Kjalnes og heilt suður á Kirkjubønes umframt sjálvandi oyggjanar sum hoyra høvuðstaðnum til.

Eg búgvi sjálvur á Argjum sum legði saman við havnina í 1997 Tí fari eg at nevna nøkur mál sum kunna menna hendan partin av kommununi. Eg vil tó leggja dent á, at tilík menning er eins umráðandi í hinum økinum í kommununi.

Sum tilflytari á Argjum sær man helst ting, við øðrum brillum enn tey "innføddu". Men hóast ein ikki hevur slitid sínar barnaskógvar á vestara áarbakka. Haldi eg meg duga at siggja nøkur ting sum Argir og argjafólki tørva, um vit vilja, at bygdin skal halda á at mennast.

Nýggja brúgvin um Sandá skal gerast sum skjótast. Hetta fer at vera ein stórur lætti hjá teimum mongu

sum ferðast hvønn morgun um Sandá. Ferðslutøppurin á Argjavegnum, Dr. Dahlsgøtu og á Velbastaðvegnum er til dagligan ampa fyri fólk sum ferðast har á leiðini. Henda brúgv er so umráðandi fyri atkomumøguleikar til og frá Argjum at eg tori at siga við vissu, at Argir verður eitt stað við nógv størri atdráttarmegi fyri nýggj búfólk tá brúgvin er liðug. Projektering er longu í gongd, og umráðandi er at hetta arbeiði ikki verður steðgað, við tað at skeivu fólkin sleppa framat gróthúsinum á vaglinum.

AB og ÍA ungðómar sleppa sum er, knívskorið ikki inn í hallinar í Havn. Mítt boð uppá eina loysn á hesum mismuni er at ein nýggj høll verður raðfest frammaliga og verður bygd her á Argjum sum skjótast. Staðfest kundi passandi verið har, sum fyribils arbeiðshøllin hjá felagnum sum bygd und-

ir Kongavarða stendur nú. Um rætti arkitekturin var settur at tekna, kundi tann loysnin verið framúr heppin. Staðið liggur væl fyri, tætt við skúlan, millum teir nýggju býlinganir, beint við høvuðsveg og við góðum møguleikum at gera ríkiligt av parkeringsplássum. Onnur loysn á staðseting kundi verið vestanfyri fótbóltsvøllin, hendan loysn kundi eisini givið betri lívd á fótbóltsvøllinum. So pláss skula vit nokk finna til høllina, um so at vit bara fáa latið eyguni á býráðslimum upp fyri stóra tørvinum. Her kann eg skoyta uppí, at tað eru fyra ítróttarhallir í kommununi og at um undirtøka verður fyri hesi høll, verður hon tann fyrsta sum er bygd vestan fyri Havnará.

Havnin hevur Margarin-fabrikk, Hoyvík hevur Klubb 188, so nú er tíð at vit fara at hugsa um ungðómin

á Argjum og gera eitt Klubb 160. Fleiri høilir eru tøk á Argjum og eiga vit at finna eina loysn, so tey ungu hava eitt stað har tey kunnu hittast undir skipaðum umstøðum. Hetta er átroðkandi, ung-dómur á Argjum sum ikki hevur áhuga í ítrótti, hevur dags dato einki skipað tilbøð. Hetta er eisini nakað sum kann gerast heilt skjótt, og eg ivist ikki í at tey ungu á Argjum, høvdu tikið væl ímóti einum slíkum tilbøði.

Hetta eru trý ting sum eg meti vera sera umráðandi fyri framhaldandi menning vestan fyri Sandá.

Onnur ting eru sjálvsagt eisini, men týðningarmikið er at vit áhaldandi minna okkara kosnu fólki á, at kommunan er annað enn miðbýur og Tórsvøllur.



Jákup Dam

Kollafjørður skal vetrarfriðast

Í Kollafirði eru mong, ið ilskast inn á seyðin, sum gongur og melur millum húsini. Hetta fáa tey í løtuni ikki gjørt so nógv við, tí stóðan er jú tann, at seyðurin í Kollafirði hevur rætt at koma inn um bøgardarnar helvtina av árinum – vetrarhálvuna. Tað er tí skylda hjá hvørjum einstakum at girða seg inni, so at seyðurin kann ganga í frið og náðum og bita stráini, sum annars eru at finna millum húsini.

Mong eru tey í Kollafirði, sum hava gjørt nógv við at friðka uttan um húsini og hava fingið vakran urtagarð. Og ikki er altíð so lætt at halda svongu ónum uttanfyri, tí freistandi er hjá teimum at leypa uppum at fáa sær ein leskibita úr onkrum urtagarði. Hetta er irriterandi hjá teimum, ið hava lagt stóra orku í at hava tað vakurt og hampiligt

uttan um seg, og tað er tí ikki lægt, at mong ynskja seyðin, har ið piparið grør.

Mín meining er, at tað eigur ikki at vera ein skylda hjá tí einstaka at girða seg inni fyri at fáa frið fyri seyði – hetta hoyrir stutt og greitt ikki nútíðarsamfelagnum til. Kollafjørður eigur tí at

verða vetrarfriðaður. Hetta skal sjálvandi gerast eftir galdandi reglum, so at bøndur o.o. fáa endurgjald fyri mist vetrarbit.

Verði eg valdur í býráðið, so fari eg at arbeiða fyri at fáa Kollafjørð vetrarfriðan, soleiðis at seyðurin heldur til uttan fyri bøgardarnar, með-

an fólkið húsast innan fyri í frið og náðum.

Um tit kollfirðingar vilja hava eina sterka rødd, sum veruliga umboðar bygdina, í býráðið, so vel Jákup Dam á lista E.

